

[Alfred Jensen.]

pristalsfamilien kom til at betale 182 kr. mere i skat, end den gjorde året forud. Enhver kan se, at denne stigning er langt større end stigningen procentvis i indkomst, og det, der her finder sted, det har jeg påpeget så ofte, er, at man ikke foretager en ajourføring af de forskellige fradragsbeløb, først og fremmest forsørgerfradraget. Hvis man ser på de forskellige fradragsbeløb, vi har, og sammenligner dem med det, vi havde før, vil man se, at af en arbejders indtægt beskattedes før krigen, når vi regner med gennemsnitsindtægten, praktisk talt kun ca. 50 pct. — der er altså tale om familier uden børn; men selvom vi medtager alle fradragsbeløb fra sidste år, er ikke 30 pct. skattefrit; det vil sige, at 70 pct. eller mere af indkomsten nu er beskattet. Det er klart, at det er urimeligt at fortsætte på den måde; der må ændringer til, og ændringer af betydeligt større omfang end dem, der foreslås i udvalgsbetænkningen, og dem, der har været diskuteret i udvalget, for såvidt man kan følge den diskussion ved at læse betænkningen.

Om ændringsforslagene i betænkningen vil jeg gerne sige, at vi givetvis ikke har noget imod disse ændringer. Vi betragter dem blot ikke som tilstrækkelige, og derfor har vi i år som ved tidligere lejligheder stillet ændringsforslag udenfor betænkningen. Vi har gjort det, da vi mener, at de uretfærdigheder, der har været gældende i flere år i skattelovgivningen, fordi man ikke ajourfører forsørgerfradrag og andre fradrag, ikke skal opretholdes og forøges i dette år; men tværtimod bringes ud af verden. Vi stiller ændringsforslagene, også fordi vi vil gøre opmærksom på, på hvilke områder der bør sættes ind, når man reviderer statsskatte-
teloven.

Vi har stillet 6 ændringsforslag. Det første går ud på at indføje en ny paragraf i det lovforslag, der er til behandling, og denne paragraf går igen ud på, at de beløb, der i skatteloven af 1922 er fastsat i § 8, stk. 1—6, om forsørgerfradrag og om de indtægtsbeløb, hvorunder fradragene kan gives, forhøjes med 90 pct. Det er en ajourføring, der her finder sted, en ajourføring i henhold til det officielle prital. Jeg tror ikke, jeg behøver at give flere oplysninger, for at ærede medlemmer kan være klar over, hvad dette ændringsforslag går ud på. Vor motivering for, at det stilles, er givet så ofte, at

den er medlemmerne bekendt, og derfor skal jeg ikke gentage den ved denne lejlighed.

Vort ændringsforslag under nr. 2 tager sigte på at foretage ændringer i § 4 i lov-
bekendtgørelsen af 20. december 1950. Æn-
dringen går ud på, at man skal forhøje den
alder, hvorunder der gives fradrag for børn
ved skattens beregning. Det foreslås, at al-
dersgrænsen forhøjes fra 16 til 18 år. End-
videre foreslår vi, at fradragsbeløbene for-
højes, således at de bliver 1 500 kr. i område
A, 1 300 kr. i område B og 1 100 kr. i om-
råde C. De beløb, vi her stiller forslag om at
få indført i denne lov, stemmer med de be-
løb, man i udvalget, der behandlede præ-
miering af opsparing, fandt frem til som de
beløb, man anvender, når man skal forsørge
og opdrage et barn. Vi finder, det er rime-
ligt, at dette beløb gøres skattefrit. Jeg
beder om, at man er opmærksom på, at der
ikke er tale om at give de pågældende fam-
ilier 1 500 kr., men kun er tale om at gøre
dette beløb skattefrit.

Vort tredje ændringsforslag er til lovfors-
lagets § 2, og det går ud på dels at udvide
rammerne for de skatteydere, der er omtalt
i lovforslagets § 2, dels at komme uden-
om skattnedslagsbeløbet ved at bestemme,
at alle disse skatteydere højst skal sættes i
skat af en indkomst på 100 kr. Det mener
vi er den mest enkle og også den mest rime-
lige ordning, fordi man derved undgår at
komme ud for skatteforhøjelser for denne
gruppe medborgere. Når vi har udvidet
gruppen til også at omfatte de personer,
som har en indtægt, der ligger på samme
niveau som det, der i forvejen er foreskrevet
i ministerens forslag, er det, fordi vi mener,
at netop disse skatteydere og medborgere
har trange kår og trænger til al den hjælp,
de kan få for at blive sat i stand til bedre
at klare dagen og vejen. Derfor foreslår vi,
at de skal nyde godt af den skattelettelse,
der foreslås i lovgivningen, og som vi altså
mener bør ydes på den måde, at det højeste
beløb, de kan sættes i skat af, bliver 100 kr.

Vort fjerde ændringsforslag hænger noget
sammen med ændringsforslag nr. 2, idet det
tager sigte på at ændre ved de aldersgræn-
ser, efter hvilke man begynder at beskatte
unge mennesker. Når man hæver alders-
grænsen for beregning af børnefradrag fra
16 til 18 år, er det rimeligt, at man også hæ-
ver grænsen for sambeskatning til 18 år,
og det er det, der foreslås her. Dog ser vi
i visse tilfælde bort fra personer, der har en